

Publicerad 2014-11-23 17:32 av glasa

pssst... faktiskt så heter jag Anna

det är

mitt egna namn

som märks i näst sista "lite-klurig-raden"

intet och reflexen

hur kan rum

vara så

tömnda

nyss skönt

välvande av

oss

varför räcker

inte jag

som enda

mina hjärtslags

bankande i bara

mitt egna bröst

en enda jag

räcker alldeles

inte alls

för att vara

varande vara

med

och av

var anna n

oss

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren glasa med Poeter.se id #21385 innehar upphovsrätten